

1. De Duitse inval

Joep Peters (20)

geboren 20 november 1919 in Bocholtz.

Overleden 15 mei 1940 in Maastricht aan de verwondingen die hij opliep bij de Duitse inval.

Met vele andere jonge Nederlanders werd Joep Peters in 1939 gemobiliseerd, dat wil zeggen dat hij in het leger moest, dat extra waakzaam was omdat de oorlogsdreiging groot was. Joep was afkomstig van Vlengendaal-Bocholtz en was de belhamel van de

straat. In zijn dienstitijd kreeg hij net als zijn kameraden een beperkte opleiding, met maar enkele keren gericht schieten maar in ieder geval geen tactisch inzicht. Tel daarbij de grote achterstand die het Nederlands leger had qua uitrusting, dan hoeft het niet te verbazen dat de capitulatie zo snel na de Duitse inval volgde.

Hoe dan ook, Joep zou bij een inval mede de bruggen in Maastricht over de Maas moeten verdedigen. Die moesten ze zo lang mogelijk in handen houden en als dat niet meer zou lukken, moesten ze tot ontploffing worden gebracht met voor dat doel aangebrachte springladingen. De positie van Joep Peters was bij de spoorbrug van Maastricht. Bovenop de dijk was een hutje gebouwd, waarvan de soldaten al snel in de gaten hadden dat dit een perfecte schietschijf zou zijn. Maar op last van Rijkswaterstaat mocht de dijk niet beschadigd worden ...

Op 10 mei 1940 vielen de Duitsers in alle vroegte Nederland binnen. Ze wisten snel door te stoten tot bij Maastricht, waar ze na vijf uur 's morgens verschenen. De Nederlandse soldaten waren gewaarschuwd. Vanuit de post waar Joep zat, werd nog flink gevuurd op de Duitsers, maar die beschoten de Nederlandse militairen met groot overwicht en aangerukt zwaarder materieel. Er vielen diverse doden en gewonden aan Nederlandse zijde, maar de soldaten hadden gedaan wat hen was opgedragen: de Duitsers zo lang mogelijk ophouden en de bruggen laten exploderen voordat ze in Duitse handen zouden vallen. Ook dit bezorgde de aanvallers oponthoud.

Hoewel altijd gedacht is dat Joep Peters direct bij de inval gesneuveld is, is gebleken dat hij toen zwaargewond is geraakt. Hij werd overgebracht naar het

ziekenhuis, waar hij vijf dagen later – de dag waarop Nederland capituleerde – overleed. Joep werd begraven in Bocholtz, waar hij in 1945, na de oorlog, werd herbegraven in een fraai en bijzonder graf aldaar.